

Projektbeskrivning Knottarna

VT-19

Carina Nilson

Tina Johnsson

Nulägesbeskrivning

Vi har 8 barn i gruppen som är 1½ till 3 år. Vi är 2st förskollärare som arbetar i gruppen.

I projektbeskrivningen förra terminen bestämde vi oss för att vi vill fortsätta vårt arbete med återvinning och sopsamlarmonster. Vi känner att vi fortfarande vill det eftersom barnet visar intresse och verkar uppfatta det lustfyllt med sopmonsterna och att praktiskt sortera och hjälpa till att ta ut skräp och kasta i tunnorna. Vi har klisterbilderna på sopmonster på våra soptunnor ute och de flesta av barnen tar självmant en soppåse på eftermiddagen när vi går över till andra huset. Flamman har tidigare varit svår att väcka intresse för hos barnen men nu när hen har en egen tunna där ute så har barnen börjat benämna hen. Extra roligt att hen äter bajsblöjor. Barnen uppmärksammar och tittar efter vilket monster som sitter på vilken sopptunna.

I slutet av förra terminen såg vi att flera av barnen ville visa på och prata om våra bokstavsbilder som sitter på väggen där vi sitter och äter. Två barn ville klotter-skriva sina namn på teckningar de gjort. Vi vill gärna bygga vidare på deras intresse för bokstäver, bokstavsljud och skriftspråk. Vi har fokus mot att hjälpa barnet att hitta första bokstaven i sitt namn vilket vi tänker ligger nära barnet. I skapandet förra terminen såg vi att när barnen använde klister hade de svårt att skilja mot när de använde färger. Vi har använt oss uteslutande av klister som man applicerar med pensel. Vi ställde förväntan till barnen att förstå skillnaden men insåg att vi behövde erbjuda andra slags klister för att barnen skulle få erfara vad klister är och vilka möjligheter man får med klister. Vi vill denna terminen erbjuda skapande med andra slags klister än de som stryks på med pensel.

Vi har sett när vi kartlagt vår verksamhet och vi vill själva ha in mer av skapandematerial t.ex. lera, fingerfärg, fjädrar, garner. Vi har en vision att använda musik och dans i skapandet.

Som vi skrev i projektbeskrivningen från förra terminen så vill vi använda mer upprepning av samma aktiviteter och material denna termin eftersom vår erfarenhet är att det oftast fångar barnen bättre och de tar tills sig vilket i sin tur leder till mer möjlighet för dem att kunna få inflytande.

Vi ska hänga fram vårt nyckel-band med aktuella Takk ord på ett ställe där vi kommer ihåg att ta på det för att det ska bli av att vi använder det och för att väcka mer intresse hos alla Knottbarnen för tecken.

Vi ska göra ett veckoschema för Knottetiden tisdag-torsdag och sätta upp i hallen så barnen kan se vad som ska hända.

Den här första veckorna på terminen har vi sett att barnen leker med babblarna, köket, tycker om att sjunga sånger från sångpåsen. Aporna som har en egen påse där vi ramsar o sjunger om de fem små aporna. Till att börja har vi en eller två apor i påsen. De uttrycker med ord och gester att de vill ha upp Babblarna och annan musik på väggen innan maten innan maten.

Prioriterade mål:

Skapa förutsättningar för barnen att utveckla sin förmåga att kommunicera, dokumentera samt förmedla sina tankar och erfarenhet både genom traditionellt skapande och digitala verktyg.

Ge barnen konkreta upplevelser av mängd, antal, helhet/delar samt att matematiskt resonera om detta.

Vi ska utveckla våra arbetsprocesser kring att arbeta med språklig medvetenhet.

Beskrivning och reflektion

Inledning: Nog har vi arbetat med upprepning den här terminen. Först fem små apor och sedan sagan om Tre små grisarna och fortfarande poppar Bockarna Bruse sagan upp varje vecka.

När vi tänker tillbaka på terminens projekt så är det nog alla skratt som vi minns att vi och barnen haft tillsammans genom lek och drama kring tre små grisarna. Förra vårens projekt med Bockarna Bruse genomsyrade barnens fria lek och det är härligt att vi nådde dit ännu en gång. När barnen använde den fria leken till att fortsätta projektet och att ta över och "äga" det som ska hända. Då får vi bekräftelse på att vi lyckats utgå från barnens intresse och att ge dem inflytande och delaktighet. Vi tänker som när barnen lekte att de var grisarna och gav oss pedagoger rollen att vara vargen. De har berättat hur vi skulle agera i leken eller när de vävt in värdegrund och börjat ge plåster till vargens rumpa som blir bränd. Även i sagan om aporna vävde de in värdegrund genom att trösta aporna som ramlade av sängen. En annan sak som stack ut i projektet var när vi satte på musiken Ödessymfonin på Rocka-sockorna dagen. Vårt syfte var att röra oss med själar till musiken som växlade mellan den ljusa/glada och det mörka/arga. Även den dagen var det ett barn som började äga aktiviteten genom att ropa "*Vargen kommer*" "*göm er*" när hen lyssnade på de mörka stroforna i musiken. Det blev en drama-dans-fri lek där fyra, fem barn drogs med och lekte utifrån musiken som spelades. Och när musiken tystande vill de höra den igen och igen, det blev som att musiken blev motorn för leken.

Vi har insett att våra rutiner gör att vårt veckoschema med pictobilder inte tillfört något. Våra rutiner med att vi sitter på samma ställe varje dag och äter frukt, vi tar fram sångpåsen varje dag när vi ätit upp frukten, vi går ut varje dag när vi sjungit osv sitter så tydligt för barnen att de vet vad som ska hända. När det känns i magen eller någon vuxen drar sig mot köket så kommer några barn och slår sig ner och inväntar frukt. När vi ätit frukten så hämtar något barn (olika barn) spontant sångpåsen eller oftare just nu en sagopåse och tar med till köket. Det här har gjort att vi ännu tydligare inser värdet av rutiner för trygghet och lugn. Rutiner är bra! Alla vet vad som ska hända och det ger trygghet och lugn åt både barn och oss vuxna. Samtidigt vet vi att bildstöd är viktigt och vi använder det på toaletten så vi är positiva till bildstöd som sådant.

Skapa förutsättningar för barnen att utveckla sin förmåga att kommunicera, dokumentera samt förmedla sina tankar och erfarenhet både genom traditionellt skapande och digitala verktyg.

Vi har jobbat för att ge förutsättningar för barnen att utvecklas mot målet genom att vi nu hela tiden har staffliet framme med lite vatten i en burk, penslar och färg. Vi tänker att allt skapande är ett sätt att kommunicera och det kan vara speciellt viktigt när man inte har det talade språket. Vi hör att barnen ofta utropar vad de målat. Det kan ju vara att barnet vill förmedla den färg det nu lärt sig, sin sinnesstämning, ett begrepp. Det kan också vara det som hände förra veckan när en av våra ett-åringar tog vatten och hällde i färgtråget och dopade penseln i färgen vilket kan tolkas som att barnet förmedlar sin erfarenhet av att både vatten och färg krävs.

Under terminen har vi också skapat apor med hjälp av olika material som kork och filt, vi har använt papier-maché vid påskpyssel, målat kartonger, dans, pärlat mm. Barnen har fått möjlighet att förmedla och kommunicera sina tankar tex när vi använde projektorn till att få upp musiken Ödessymfonin vilket inspirerade barnen i gruppen till att bli figurerna i sagan om de tre små grisarna och vargen.

" Vargen kommer! Vi göm oss!" När musiken på projektorn blev stark och pampig tolkade ett barn spontant in att vargen var i antågande och

Vi har också skapat förutsättningar att utveckla den förmågan genom att vi varit i skogen där barnen fått skapa genom att bygga åt grisarna med stenar, gräs och pinnar. Vi byggde ena grisens hus av grenar och den gillade barnen att krypa in i men det var inte så stort intresse att bygga med grenarna. Kanske upplevde barnen att grenarna var för otympliga att hantera? Några barn klättrade över stengärdet och ner på andra sidan. Finurligt tittade de på oss och sa "Du vargen" "Du vargen" åt oss pedagoger. Ett barn sa "De sten" och uppmanade oss att blåsa. Skrattande ropade de "Nej!"# "Stopp" konstaterade sedan leende "Det inte går". Med vårt tillåtande förhållningssätt har vi låtit alla prova att klättra över stengärdet varje gång, de har benämnt det "sten" (stugan av sten). När de klättrat över har vi sett ögonen lysa när de som sagt gett oss rollen att vara varg och när vi blåst på deras stenstuga. De har högt skrattande berättat att "de inte går" att blåsa omkull den stugan. Varje gång har vargen börjat klättra upp på stenarna (symboliserat skorstenen i sagan) och varje gång har något barn låtsas sätta fram en gryta med varmt vatten vilket lett till att alla barnens blickar vänts mot detta och de har ropat "varmt".

Vi funderade hur vi skulle kunna plocka in den lustfyllda leken tillbaka på förskolan. Vi bestämde oss för att med barnens hjälp ta med pinnar, gräs(halm) och stenar till förskolan. Först tänkte vi ha det

ute men bestämde oss för inne i en stor avkapad papplåda. Vi tillförde också grisar och vargar. Med dessa har barnen vågat/velat/kunnat ta rollen även som vargen och blåst på både halm och pinnar. De har nästan uteslutande byggt med stenarna, möjligen lite med pinnarna också. Kanske för att stenarna varit lättare att bygga med. Det skulle också kunna tolkas som att barnen förmedlar sina erfarenheter av vad som händer i sagan, sten är mest hållbart för att vargen inte ska blåsa sönder huset. Två barn har ofta ändrat slutet på sagan, de började kasta plåster till vargen som han kunnat sätta på rumpan när han bränt sig. Med samma empati vyssjades aporna som ramlade ner från sängen.

Vi har uppfattat att det varit viktigt att replikerna varit samma som i boken/filmen. Däremot har de lagt till stopphanden när de sagt nej till vargen. Ett barn som ännu inte uttrycker ordet varg verbalt förmedlar sina erfarenheter av vargen genom att tydligt göra ett gruffande läte med mycket mörk röst direkt vi pratar om eller tar upp vargen. En dag var en av Krumelurerna med oss i skogen. Hen började yla som en varg och Knottarna hajade till och var undrande. Vi sökte då upp varg-ljud via Youtube och drog nytta av att direkt söka genom det digitala.

Vår bok om grisarna och vargen har hårda pärmar och blad. Den hittades på begagnatmarknad av en av förskolans pedagoger. Sådana böcker brukar tåla de yngre barnens hantering ganska bra. Den här boken är dock så välläst att det snart inte hjälper hur vi tejpar för att få den att hjälpligt hålla ihop. En del barn har låtsatsläst/återberättat sagan när de bläddrat i boken. Några har hämtat boken när vi lekt sagan och då omväxlande bläddrat och haft vissa bilder uppslagna och lekt utifrån bilden. En dag så stod boken om Rödluvan i boklådan. Då pekade ett barn på bilden och sa att det fanns en varg där med. Sen tittade och kommenterade hen vargen på de olika sidorna. Vi tolkar att barnet kunde förmedla att det känner igen varg och att vargen är intressant för hen även på andra sätt än i sagan. Två barn till kom och ville titta i boken och barnen skrattade tillsammans när de tittade vidare.

Vår projektor har vi ofta använt till att ta upp sagorna digitalt. Bilden blir stor och alla kan se det som händer och kan känna på bilden. Det blir en gemensam upplevelse för oss alla.

Ett av våra barn har under projektet bestämt sig för att ge sina nappar till vargen och vi skulle väldigt gärna vilja veta vad som ligger bakom det beslutet, vill barnet komma på god fot med vargen genom att muta med nappar? Tycker barnet om vargen och vill ge av den anledningen?

Vi har kommit fram till att odling kommer in under skapande även om det kan vara riktat mot naturvetenskap, samspel eller en massa annat också beroende på valt mål. Vi har valt att ha med det under skapande. Vi har en härlig trädgård som erbjuder massor av möjligheter till odling, kretslopp och hållbarhet. Detta projekt började sig av att vi rensade ogräs på gårdsplanen och i en rabatt, barnen hjälpte till flera dagar. Ett barn gick och sa högt "ogäs, ogäs". Vi vuxna bestämde att en större buske skulle tas bort från rabatten på röjardagen. När det var gjort så blev det tomt och vi började prata om att plantera något. Eftersom barnen var intresserade av arbetet med ogräset så bestämde vi oss för att köpa några påsar fröer och lite sättpotatis. En pedagog och några barn i taget fixade med odlingen. Den dagen fröerna skulle i jorden så blåste det en hel del. "Vargen blåsa puh", sa ett barn och knöt in vargen lite otippat i vårt odlingsprojekt. De barn som sådde fröer fick några i taget i sin hand. En pedagog visade att man plockar några i taget med pincettgrepp och sedan lägger ner på jorden. De frö som fastade i handen fick barnen hjälp att tippa ur sin hand. När vinden tog tag i fröerna fick barnen böja sig närmare jorden så de inte blåste bort. Pedagogen sa att fröerna skulle gömmas under jorden och det begreppet var lätt för barnen att förstå och göra. Vi visade blommorna på fröpåsarna och stack ner dem vid sådden men sa lite att det nog är väl abstrakt att förstå att det ska bli blommor. Men trots att vi ännu inte ser några blommor som börjat blomma så har barnen benämnt "blommor" när vi skött om vår odling. Kanske har vi gjort det mer konkret genom att vi också låtit dem vara med och plantera färdigköpta blommor till krukorna på trappan vid samma tid? Vi pedagoger berättade att nu måste blommorna och potatisen ha vatten. De första två gångerna så var det barnet som intill vuxen som hjälpte till att vattna men sen spred sig ryktet och alla kom snabbt knatandes och sa "vatten" när det var dags. Vatten har ju ofta en tendens att ha den dragningskraften på barn. Vi bestämde att vi skulle köpa in några vattenkannor av plåt som vi skulle vara extra rädda om och ha koll på så vi lätt hittade. Ett barn har sett till att de kommit in igen när vi vattnat klart för dagen och flera har gått in och hämtat ut kannorna från hyllan när vi dragit ut slangen. Vi har fått planterat lite bärbuskar och annat också på förskolan men Knottarna har ganska tydligt begränsat sitt vattnande till potatis-spannarna, krukorna på trappan och vår odling i rabatten. Kanske känner de extra känsla för det som de skapat. Med hjälp av våra vattenkannor har barnen fått möjlighet att uttrycka sina tankar och erfarenheter av att blommorna och potatisarna vill ha vatten.

Några barn har fått prova att dokumentera genom att fota vad vi gjort eller de saker de velat fota. Vi skulle kunnat fortsätta genom att följa upp och fråga vad som finns på bilden, vad vi gjorde och att läsa av barnets kroppsspråk när det ser tillbaka på bilderna. Kanske kan vi använda våra telefoner till denna dokumentation när vi startat upp de nya? Vissa gånger har vi fotograferat eller låtit barnet ta foto som vi skickat till förälder via sms. Föräldrarna har blivit väldigt glada. De har svarat på messet och de har kommenterat positivt när de hämtat.

Ge barnen konkreta upplevelser av mängd, antal, helhet/delar samt att matematiskt resonera om detta.

När barnen visade stort intresse för fem så apor så tänkte vi att det passade väl med vårt prioriterade mål.

"Många! Osse så.. 1,2"

Ivrigt satte vi i gång med att fixa en språkpåse med mjukisapor som vi haft på lut tidigare. Vi fick en docksäng av en förälder och den kom väl till pass när barnen hoppade med sina apor. Det var en fördel att den var lagom stor för oss. Storleken gjorde att vi kom nära varandra så att vi kunde prata lätt men att den ändå var rymlig nog för alla våra apor. Bäst och mest skratt blev det varje gång doktorn bestämt sa att "Inga små apor i sängen får vara". De första två tre gångerna skrattade flera barn när aporna ramlade ner också men sen började ett barn ta apan i famnen likt en bebis och vyssjade och det ledde till att fler tog efter. Vi tolkar som att barnen visade empati och ville ge tröst. När vi tog upp sången om aporna på väggen så hoppade vi alla runt som apor på golvet och ramlade runt, jätteskoj. Vi räknade vidare. Barnen sa "en apa", "många apa" medan vi vuxna räknade 1,2, 3, 4,5 apor, ställde frågor till barnen om hur många apor som ramlat ner, hur många som var kvar och sen om igen med räkneramsan... När vi nu efteråt reflekterar vad det var som gjorde att barnens intresse först var ivrigt och sedan dalande så ser vi att vi missade att lyssna in vad barnen var

intresserade av för vi tänkte mattemål. För deras del var hoppandet viktigare än räknandet. Kanske lyssnade de in ramsan men det var inte intressant i sagan. Räknade gjorde de däremot i andra sammanhang som vid maten, hur lång tid det tog att dricka mjölken och räkna in när vi hade springtävling. Sagan om de tre små grisarna lästes också en del i samma veva och flera av barnen valde den om igen. När vi tänker efter vad det nog så att den fick ett friare space från oss vuxna. Vi läste den och lekte den men våra tankar fanns fortfarande hos aporna så det blev att vi följde det som kom upp från barnen. Lite planlöst skulle vi nog uttryckt det då men nu efteråt så tänker vi att det var klokt och så som vi vill jobba. Just detta är en del av vårt viktiga uppdrag att även om vi har ett målinriktat arbete så ska lärandet vara lustfyllt och utgå från barnens idéer, tankar och intresse.

Vi kom fram till att det passade både barnen och oss att uppmärksamma maten mer kontinuerligt just vid maten. Mängden mat mycket, lite, många, antal, halv, fjärdedels osv. "Nu har du bara lite kvar" "Du får ta två potatisar" "Jag tror du orkar hela". Barnen uttryckte "Jag så" och höll upp en eller två fingrar i luften eller frågande "Så?" kring mängden mat som barnet lagt på sin tallrik. De är ju att tolka som ett resonemang kring mängd. De har till viss del fått ta upp mat själv men om vi börjar låta dem göra det mer så hade barnen utmanats ytterligare att inte bara uttrycka mängden utan även praktiskt ta upp den mängd eller antal, alltså göra en uppskattning som kan leda till mer resonemang mellan barn-barn och barn-pedagog.

När vi sjunger räknar vi alltid in och det barnet som tagit i sångpåsen får räkna in oss. Räkneramsan är en grund för att komma till antal.

Vi ska utveckla våra arbetsprocesser kring att arbeta med språklig medvetenhet.

Redan tidigare har vi haft sångpåse som en metod kring språklig medvetenhet för dessa yngsta barn. Redan från våra utbildningar har vi haft med oss att det är bra att sjunga med barnen men vi minns inte att vi fick veta just varför kopplat till språklig medvetenhet. Efter att ha läst om Bornholmsmodellen i höstas vet vi nu att sånger och ramsor är viktiga t. ex för att på ett lustfyllt sätt träna upp arbetsminnet och språkmelodi. Det innebär att om man lär sig komma ihåg texten så hjälper det till att senare vid läsinlärning komma ihåg första boken i ordet man läser när man kommer till sista bokstaven och senare första ordet när man kommer till sista ordet i meningen. Sånger och ramsor fyller alltså en viktig funktion för att skapa förståelse för vad man läser. Språkpåse har vi använt tidigare till saga och det har vi gjort nu med som stöd för att barnen har kunnat återberätta med ord eller med saker.

Vi har tänkt att vi velat förmedla nyttan med att skriva till barnen. Att vi ljudat när vi skrivit deras namn på teckningar, när vi skrivit komihåglappar och när vi skrivit handlingslista. På bilden nedan ser vi hur ett barn klotterskrivet.

Vad har vi utvecklat för arbetsprocesser kring språklig medvetenhet hos oss? Ja det vi beskriver ovan med att vi nu vet varför vi gör en sak är ju en utveckling. Men vidare då? Vi utgick från barnen och deras namn. En del av dem har namnlappar i sina kläder vilket vi börjat förstärka genom att visa och läsa högt. Ett av barnen hakade då på genom att läsa sina namnlappar. Barnet pekade och ljudade stavelserna i sitt namn. Vi tolkar det som att hen fått en förståelse för att de betyder hans namn och att hans namn är byggt av olika ljuddelar. Vidare har vi använt oss av alfabetbilderna som sitter på väggen där vi äter. Barnen började med att fråga vad det är på bilderna. Vi pratade om det och sedan började vi säga vem av barnen som börjar på (a)pa. Skratt och "amen" när de upptäckte att flera av barnen började på just (a)pa. Vi bestämde oss för att medvetet betona första ljudet i namnet eller ordet för att förstärka att det finns olika ljud. Flera av barnen har berättat spontant när vi pratat om bokstavsbilderna vilken som är deras bokstav och gjort det genom att säga t.ex. "jag lejon". En pedagog på vår förskola fick under sin utbildning lyssna på en föreläsare som menade att det finns en

viss risk med detta att barnen hänger upp sig vid just en bild i stället för själva språkljudet. Själv känner vi inte någon oro för detta, grundat utifrån beprövad erfarenhet. I opponerings-arbetet av denna projektbeskrivning kom pedagogiska diskussionen upp igen. Vår verksamhet ska grundas på vetenskaplig grund och beprövad erfarenhet och vi har därför försökt hitta stöd i forskning för det föreläsaren sa men inte hittat något. Vi vände oss till en förstelärare inom läs-och skrivutveckling i skolans första år. Hen menade att vad man än gör för att väcka barns nyfikenhet för att väcka barnens nyfikenhet för bokstäver och skriftspråk är rätt. Det viktiga är att man sammantaget under förskolan och skolans första år möter olika metoder ex. språkljud, bokstavskort, högläsning, ordbilder osv. Hon gav några andra råd också; 1. Var källkritiska till information. 2. Beprövad erfarenhet innebär som här att vi både tidigare och nu sett att bokstavsbilderna väckt intresse och att vi därför fortsätter med metoden, viktigt att ha med det i kvalitetsarbetet. Ska inte förväxlas med att *så här har vi alltid gjort* och fortsätter utan att ha sett utveckling. 3. Vi ska använda olika metoder. Metoderna kan bidra till möjlighet för barnen att få lära på olika sätt. Man kan inte lägga sig på "lägsta" nivå utan måste tro på barnens förmåga och ställa höga förväntningar. 4. Vi kunde ha utvecklat utifrån barnens intresse med att sätta upp foto på barnen eller bilder under respektive bokstav.

Att en saga eller berättelse har en början, en händelse och ett avslut oavsett om den är skriven eller talad behöver vi hjälpa barnen att få förståelse för som en del i språklig medvetenhet. Genom våra upprepningssagor tänker vi att barnen fått möjlighet att utveckla denna förmåga. I stort kan vi nog sammanfatta att alla de äldsta barnen i gruppen klarat av att återberätta sagan med händelsen där vargen kommer och avslutet där vargen bränner sig och med tillägg att de ger vargen plåster till sin onda rumpa. Ett barn är bra på gång att själv få till en början också genom att fördela ut rollerna i sagan innan sagan börjar. Vi känner att vi skulle kunnat ställa en utmanande fråga Hur började det, bodde grisarna hos mamman? Genom att använda samma saga över tid känner vi att vi gett barnen möjlighet att både träna arbetsminne och att följa tråden.

Vi känner att rim skulle vi kunnat sätta upp på väggarna vid matbordet. Vi tror att det skulle funka bra där och vi vill gärna få in Pelle Plutt och andra ramsvänliga rim som skulle kunna tänkas väcka intresse. Vi bestämmer här och nu att rim ska upp.

I början av terminen använde vi dagligen nyckelband med Takk-ord. Barnen kände på bilderna, frågade, provade att tecken och vi pedagoger blev påmind att använda tecken. Vi vet inte riktigt varför vi sedan tappade bort det. Efter sommaren tar vi nya tag. Vi ska göra fler nyckelband och vi funderar på att använda oss mer av Babblarna, för att jobba med första språkljuden och Takk.

Vårt arbete med skräpmonsterna fortsätter att ligga oss och barnen varmt om hjärtat även om det inte längre är ett prioriterat mål. Det är så mycket mer, det handlar om den hållbara utvecklingen.

Vi läser just nu en bok som heter Utbildning och undervisning i förskolan av Christian Eidevall och Ingrid Engdahl. Vi tycker att boken är väldigt bra, den förklarar och benar upp saker och att det känns väldigt lägligt nu när vi har tid avsatt för reflektioner. Under de timmar vi skrivit denna projektbeskrivning så kommer vi in på texterna och vad de innebär. Begreppet undervisning, processer, skapande ja mycket har fastnat och maler i våra huvud samtidigt som de benar ut. Just skapande har vi redan innan känt är viktigt och när vi läser boken så blir det ännu tydligare. Däremot kom vi till att diskutera vad begreppet skapande innebär för oss. Vi kom fram till att för oss betyder det Något man gör med kroppen, händerna och sina olika sinnen. Att arbeta praktiskt, att lära genom att göra. När vi kommit fram till det så insåg vi att fri lek, odling mm ingår under skapande.

Vi känner att vi skulle tycka det vore roligt att fortsätta med Tre små grisarna i höst om intresse finns. Det finns så många spår kvar att följa. Kanske skulle man kunna blanda murbruk och fästa stenarna med varaktigt, fokuserat på antalet grisar, ännu mer lek och drama, vi skulle kunna besöka riktiga vargar och grisar... Kanske något att ta vid om vi har en mellangrupp i höst. Samtidigt vill vi som skrivet gärna få in arbetet med Babblarna. Vi får helt enkelt läsa av barngruppen när vi startar upp igen efter sommaren.